

Ocena w postępowaniu habilitacyjnym

osiągnięć naukowych dr **Henryka Liszki** w zakresie spełnienia warunków określonych w ustawie „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2020 r. poz.85 ze zm.)

1. Dane ogólne i przebieg pracy zawodowej.

Dr Henryk Liszka w 2006 roku ukończył studia lekarskie w Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego i uzyskał dyplom lekarza. Do roku 2014 pracował w ZOZ MSWiA w Krakowie, gdzie pod kierunkiem dr hab. med. Artura Gądka ukończył specjalizację z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu. Od roku 2014 pracuje w Klinicznym Oddziale Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie, a od 2019 roku dodatkowo w Katedrze Anatomii Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 2018 roku ukończył studia podyplomowe z zakresie zarządzania jednostkami opieki zdrowotnej. W trakcie pracy w Klinice Ortopedii, w roku 2017 na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego uzyskał stopień doktora nauk medycznych na podstawie obrony pracy pt „Wyprzedzające znieczulenie miejscowe w chirurgii kończyn”.

2. Ocena osiągnięcia i dorobku naukowego

Dorobek naukowy **Habilitanta** obejmuje 26 oryginalnych prac pełno tekstowych, 4 listy i komentarze do redakcji fachowych czasopism oraz autorstwo 1 monografii opublikowanej w 2020 roku przez PZWL i 2 rozdziałów w podręczniku na temat stopy i stawu skokowego opublikowanym przez MediPage w roku 2018. W czasopismach posiadających Impact Factor opublikował 9 prac pełnotekstowych, (w 3 z nich będąc głównym autorem) oraz 4 listy lub komentarze redakcyjne, zaś w

czasopismach bez IF jest współautorem 17 prac, w tym 4 poglądowych, jako główny autor.

Sumarycznie punktacja publikacji **Habilitanta** na dzień 13.10.2020 według analizy bibliometrycznej wykonanej przez Bibliotekę Medyczną Collegium Medicum UJ w Krakowie wynosi 27,527 (z uwzględnieniem osiągnięcia naukowego) zaś 15,030 punktów IF, to jest 507 punktów MNiSW dla publikacji z wyłączeniem stanowiących osiągnięcie naukowe oraz 6,925 punktów IF, tj 330 punktów MNiSW dla 4 publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe a także 5,572 punktów IF listów do redakcji i komentarzy. Liczba cytowań (bez autocytowań) według bazy Web of Science wynosi 33 zaś wszystkich cytowań - 37. Index Hirscha wynosi 4. Przed uzyskaniem stopnia doktora opublikował 13 prac o łącznej punktacji IF – 5,394 i MNiSW – 157, zaś po uzyskaniu stopnia doktora również 13 prac o IF równym 9,636 i 350 punktach MNiSW. Łączna liczba punktów MNiSW z uwzględnieniem całego dorobku naukowego wynosi 1067.

W dorobku naukowym **Ocenianego** bardzo wyraźnie zaznaczone jest jego ukierunkowanie na zagadnienia związane z szeroko pojętą tematyką stopy i stawu skokowego. W załączonym przez Bibliotekę Medyczną Collegium Medicum UJ wykazie publikacji jedynie 8 na 34 pozycji poświęconych jest innym badaniom naukowym (4 przed i 4 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora). Świadczy to, moim zdaniem, o wczesnym wyborze zainteresowań naukowych i praktycznych, co w konsekwencji zaowocowało wyrobieniem sobie pozycji autorytetu w tym zakresie. Większość prac **dr Henryk Liszka** poświęcił zagadnieniom leczenia powszechnej deformacji stóp, głównie kobiecych, to jest paluchowi koślawemu. Spośród wszystkich prac naukowych Habilitanta, łącznie z zaliczonymi do doniesienia naukowego, 17 na 38 jest ściśle związanych z leczeniem tej deformacji. Warto przypomnieć, że deformacja kośława palucha jest najczęstszą nabytą deformacją w obrębie stopy wraz ze stawem skokowo – goleniowym, a jego leczeniem z wyboru jest najczęściej korekcja operacyjna. Od początku rozwoju chirurgii palucha koślawego opracowano ponad 120 a według niektórych danych około 150 technik korekcji operacyjnej tej deformacji. Dowodzi to złożonego charakteru schorzenia i

konieczności dysponowania różnymi technikami operacyjnymi przez operatora podejmującego się leczenia chorego. Wśród tych licznych opisanych technik operacyjnych, w ostatnich latach najczęściej stosowanymi są: osteotomia I kości śródstopia typu „scarf” oraz osteotomia palczka bliższego palucha sposobem Akin. Jednak i one niosą ze sobą ryzyko częstszych lub rzadziej występujących powikłań oraz wymagają doświadczenia w praktycznym zastosowaniu. Swoje doświadczenia praktyczne w modyfikowaniu obydwu metod celem zmniejszenia liczby powikłań **Oceniany** przedstawił w 4 publikacjach których jest głównym, pierwszym autorem. Ukazały się one po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych i łącznie tworzą osiągnięcie naukowe o nazwie „**Innowacyjne metody korekcji deformacji koślawej palucha**”.

Prace tworzące cykl publikacji dających wspólnie osiągnięcie naukowe zostały dołączone do otrzymanej przeze mnie dokumentacji. Pierwsza z nich, zatytułowana „Results of Scarf Osteotomy Without Implant Fixation in the Treatment of Hallux Valgus” ukazała się w Food and Ankle International, prestiżowym i wysoko punktowanym czasopiśmie fachowym. Oparta została o własne, praktyczne doświadczenia Autora związane ze stosowaniem metody. W trakcie zdobywania doświadczenia z leczeniem operacyjnym palucha koślawego metodą scarf wypracował on własne modyfikacje tej techniki polegające głównie na zmniejszeniu liczby stosowanych podczas operacji implantów lub nawet ich całkowitym wyeliminowaniu. Celem pracy było porównanie wyników klinicznych i radiologicznych leczenia, analiza powikłań oraz kosztów leczenia w zależności od zastosowanej techniki operacyjnej, tj z użyciem i bez używania implantów. **Dr Henryk Liszka** poddał retrospektywnym badaniom liczną, 169 osobową grupę pacjentów u których na przestrzeni 3,5 roku dokonał korekcji palucha koślawego metodą scarf. Dla celów pracy podzielił łączną grupę pacjentów na 3 badane oddzielnie gdzie kryterium była zastosowana liczba implantów: A, tj leczonych klasycznie z użyciem 2 śrub, B – leczonych zmodyfikowaną techniką i zastosowaniem 1 śruby oraz C – leczonych z zastosowaniem własnej modyfikacji techniki operacyjnej, bez stosowania implantów. Badane grupy były podobnie liczne, a uzyskane wyniki radiologiczne (badane 2 kąty

pomiarowe) i kliniczne (skala oceny AOFAS) nie różniły się istotnie między sobą. Autor przeprowadził wystarczająco obszerną dyskusję wyników z innymi publikacjami a konkludując stwierdził, iż bezimplantowa technika korekcji metodą scarf pozwala na osiągnięcie podobnych wyników leczenia jak w przypadku zastosowania klasycznej, 1 lub 2 śrubowej stabilizacji w krótszym czasie operacyjnym i przy niższych kosztach leczenia. Przyznał jednak iż technika operacyjna jest wymagająca, a więc zapewne również tzw. „krzywa uczenia się” relatywnie długa a jednym z warunków niezbędnych jest dobra współpraca z pacjentem. Druga praca zaliczona przez **Ocenianego** do osiągnięcia naukowego nosi tytuł „Comparison of the Type of Fixation of Akin Osteotomy”. Ukazała się w tym samym, prestiżowym czasopiśmie w kolejnym, 2019 roku. Jej celem była prezentacja własnej modyfikacji metody Akina tj korekcji paliczka bliższego palucha koślawego, która często łączona jest z osteotomią typu „scarf” w kompleksowym leczeniu tej deformacji. Autor dokonał również analizy klinicznej i radiologicznej wyników leczenia oraz występujących powikłań a także ocenił koszty zależnie od rodzaju stabilizacji; 1. skoblem, 2. Śrubą, 3. jedno - lub dwutunelowym szwem przezskostnym. Liczną, 138 osobową grupę pacjentów poddał analizie porównawczej dla ustalenia jednolitości grupy pod względem danych demograficznych jak płeć, wiek, wzrost, waga, BMI. Przeprowadzone badania wykazały istotną poprawę stanu klinicznego i radiologicznego stopy niezależnie od sposobu stabilizacji w osteotomii Akina. Badanie pozwoliły na skonkludowanie o możliwości wykonywania osteotomii Akina w najtańszy sposób, tj bez stabilizacji, nie zmieniając ryzyka pogorszenia ostatecznego wyniku leczenia. Trzecia praca zakwalifikowana do cyklu tworzącego osiągnięcie naukowe została opublikowana w Przeglądzie Lekarskim w roku 2019 pod tytułem „Osteotomia typu scarf oraz Akin w leczeniu deformacji koślawej palucha – czy stabilizacja implantami jest konieczna?”. Jest ona niejako podsumowaniem doświadczeń autora w stosowaniu techniki bezimplantowej u pacjentów leczonych z powodu deformacji koślawej palucha izolowana metodą scarf lub też w połączeniu z dodatkową osteotomią Akin. Ostatecznie praca analizuje wyniki leczenia 265 operowanych stóp w jednym ośrodku przez ten sam zespół ortopedów. U 173 spośród

nich była to dedykowana korekcja palucha koślawego, bez dodatkowych technik operacyjnych, 96 pacjentów leczono bez użycia implantów stabilizujących uzyskaną korekcję, 50 z nich połączonymi metodami scarf i Akin, zaś 46 izolowanym sposobem scarf. Do oceny wyników leczenia wykorzystano ocenę radiologiczną kątów: międzypaliczkowego i międzyśródstopnego w pozycji stojącej oraz ocenę kliniczną satysfakcji pacjenta z wykorzystaniem skali AOFAS, a także bólu pooperacyjnego przy pomocy skali VAS. Uzyskane wyniki, poddane analizie statystycznej pozwoliły na wyciągnięcie wniosków, podobnych do wcześniejszych prac **Ocenianego**, iż techniki bezimplantowe w korekcji palucha koślawego metoda scarf, z lub bez osteotomii Akin mogą być wykonywane bez użycia implantów nie powodując gorszych wyników leczenia oraz nie wywołując większej ilości komplikacji pooperacyjnych, pod warunkiem ścisłego przestrzegania precyzyjnej techniki operacyjnej, to jest uzyskania doświadczenia w stosowaniu. Pozwala to na obniżenie kosztów leczenia oraz uniknięcie powikłań związanych z zastosowaniem implantów oraz eliminację ewentualnej konieczności ich usuwania. Czwarta praca zakwalifikowana do osiągnięcia naukowego, zatytułowana „Percutaneous Transosseous Suture Fixation of the Akin Osteotomy and Minimally Invasive Chevron for Correction of Hallux Valgus” ukazała się w ubiegłym roku, w prestiżowym *Foot & Ankle International*. Jest to pionierska publikacja porównująca wyniki leczenia palucha koślawego w sposób przezskórny dwoma technikami stabilizacji. Należy podkreślić iż aktualnie zwiększa się zainteresowanie chirurgów technikami małoinwazyjnymi, w tym przezskórnymi, co powoduje coraz częstsze stosowanie takich metod na wielu polach działalności operacyjnej, w tym oczywiście w leczeniu operacyjnym narządu ruchu. W zakresie dotyczącym obszaru stopy i stawu skokowego powstało w 2002 roku stowarzyszenie zrzeszające chirurgów stosujących techniki małoinwazyjne. **Dr Henryk Liszka** doskonalił swojej umiejętności w tym zakresie na licznych kursach i szkoleniach praktycznych. Po uzyskaniu biegłości opracował własną modyfikację stosowanych metod. Omawiana publikacja przedstawia wyniki leczenia z użyciem tej modyfikacji. Do badania zakwalifikowano 103 pacjentów operowanych wspólną dla wszystkich małoinwazyjną techniką chevron

z wykorzystaniem stabilizacji 2 śrubami oraz osteotomią Akin z użyciem śruby lub przezskórnego szwu kostnego w 2 grupach pacjentów. Autor przedstawił szczegółowo zastosowaną, własną modyfikację techniki operacyjnej zwracając szczególną uwagę na kluczowe według Niego aspekty operacji. Własne modyfikacje operacyjne zastosowane przez Autora pracy dotyczą zarówno osteotomii chevron jak i Akin. Suplementami do tego jak i poprzednich artykułów w których przedstawia własne modyfikacje operacyjne są materiały video szczegółowo ilustrujące wszystkie zasadnicze aspekty techniki operacyjnej. W omawianej publikacji Autor przedstawił wyniki badania wielu parametrów radiologicznych które przeanalizował statystycznie. Uzyskane wyniki, w tym kliniczna ocena funkcjonalna skalą AOFAS pozwoliła na wyciągnięcie wniosku, iż osiągnięte wyniki są porównywalne do leczenia bardziej rozległymi technikami operacyjnymi, z zastrzeżeniem, iż małoinwazyjna technika przezskórna zastosowana przez **Ocenianego** jest trudna i najpierw wymaga osiągnięcia biegłości w leczeniu podobnymi, przezskórnymi metodami chirurgicznymi. We wszystkich zaliczonych do osiągnięcia naukowego publikacjach **dr Henryk Liszka** był pierwszym autorem a jak wynika z ich treści oraz załączonego autoreferatu również autorem zastosowanych modyfikacji leczenia operacyjnego koślawej deformacji palucha. Do ich opracowania i przeprowadzenia potrzebna była wybitna, szczegółowa wiedza oraz doświadczenie praktycznego stosowania opisywanych metod operacyjnych, ich zawichości, oraz ograniczeń. Wcześniejszy dorobek praktyczny i teoretyczny głównego Autora osiągnięcia zdobywany już od wczesnych lat pracy klinicznej pozwolił Mu na sformułowanie i przeprowadzenie przedstawionych badań. Ich znaczenie podkreśla z pewnością fakt opublikowania w najbardziej dla badanego zagadnienia prestiżowym czasopiśmie naukowym tj Food & Ankle International. Znaczenie przedstawionych wyników badań polega nie tylko na opracowaniu własnych technik operacyjnych ale ich przydatności w praktyce, głównie ze względu na mniejsze obciążenie dla pacjenta z powodu małoinwazyjności oraz obniżenia kosztów leczenia.

Ocena istotnej aktywności naukowej realizowanej przez **dr Henryka Liszkę** w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej oparta

jest na autoreferacie oraz załączonych dokumentach, w tym wykazie osiągnięć oraz listach poparcia pochodzących od wybitnych autorytetów naukowych: w zakresie leczenia operacyjnego stopy, profesora Marka Napionka z Poznania oraz w zakresie nauk morfologicznych o stopie, profesora Jerzego Wałochy z Collegium Medicum UJ w Krakowie. Przedstawiają one działalność naukową **Ocenianego**, oraz jego zaangażowanie w działalność organizacyjną i aktywność w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych w podziale na okres przed i po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk medycznych. Zarówno tematyka opublikowanych prac jak i działalność **dr Henryka Liszki** na forum organizacji naukowych i macierzystej Kliniki podkreśla jego wybitnie ukierunkowane zainteresowania naukowe i praktyczne które doskonalił na licznych kursach i szkoleniach. W swoim autoreferacie wyróżnia grupy prac skoncentrowanych wokół szczegółowych problemów leczenia różnych deformacji i urazów stopy. Wykazuje zaangażowanie w działalność międzynarodowych grup badawczych, w tym min profesora Van Dijka z AMC w Amsterdamie, czy grupy badawczej powołanej przez Europejskie Towarzystwo Stopy i Stawu Skokowego (EFAS) a kierowanej przez profesora Martinusa Richtera. Opracowana przez tą grupę skala oceny wyników leczenia – EFAS score została uznana za najlepszą publikację roku 2018 pisma Foot and Ankle Surgery a **dr Henryk Liszka** został jako współautor wyróżniony podczas EFAS Advanced Symposium w Helsinkach w 2019 roku. Współpracę naukową **Oceniany** prowadzi na arenie krajowej głównie z dwoma ośrodkami, tj. Kliniką Chirurgii Urazowej Narządu Ruchu i Ortopedii CMKP w Otwocku oraz Akademią Wychowania Fizycznego w Krakowie. Dotyczyła ona w pierwszym przypadku optymalizacji badań radiologicznych doboru metody korekcji operacyjnej palucha koślawego a jej wyniki zostały opublikowane w Skeletal Radiology w ubiegłym roku. We współpracy z krakowską AWF prowadzi badania nad wpływem operacji bariatrycznych wykonywanych u pacjentów z otyłością olbrzymią na statykę i biomechanikę stopy w aspekcie klinicznym i radiologicznym. Współpraca naukowa w zakresie Polskiego Towarzystwa Stopy i Stawu Skokowego przyniosła opracowanie podręcznika dotyczącego schorzeń tej okolicy w którym **Oceniany** jest autorem lub współautorem 2 rozdziałów. Inne

wspólne badania i prace naukowe dotyczą diagnostyki stopy (współpraca z AGH w Krakowie) oraz stosowania protokołu leczenia tzw. „fast track”/ERAS na wyniki i występowanie powikłań po protezoplastyce biodra lub kolana (współpraca z Kliniką Anestezjologii i Intensywnej Terapii CM UJ w Krakowie). Przyniosły one publikację w zagranicznym czasopiśmie oraz wystąpienie zjazdowe na ważnym kongresie zagranicznym. Aktualnie współpracuje z zespołem kliniki z Mediolanu pod kierunkiem dr Federico Usueli a dotyczy ona badań z zakresu schorzeń stopy i stawu skokowego z wysoce prawdopodobnymi publikacjami z tego zakresu. Aktualnie jest kierownikiem projektu statutowego UJ związanego z Jego głównymi zainteresowaniami naukowymi, zatytułowanego „Anatomia, morfologia i histologia górnego – tylnej części guza piętowego”. Był autorem lub współautorem łącznie 44 wystąpień na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, 13 przed a 31 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. W ostatnim roku był 5 – o krotnie wykładowcą na zaproszenie podczas konferencji poświęconych zagadnieniom schorzeń stopy.

3. Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego

Dr Henryk Liszka jest pracownikiem dydaktycznym w zakresie ortopedii i traumatologii narządu ruchu w Szpitalu Uniwersyteckim w Krakowie od początku swojego zatrudnienia. Aktualnie jako adiunkt Katedry Anatomii UJ prowadzi ćwiczenia i seminaria dla studentów kierunku lekarskiego w tym dla Obcokrajowców. Pełni funkcję promotora pomocniczego w 4 otwartych przewodach doktorskich., które w każdym przypadku dotyczą zagadnień szeroko rozumianej problematyki protezoplastyki stawów biodrowych lub kolanowych. W latach 2016/2017 był opiekunem naukowym ortopedycznego Studenckiego Koła Naukowego Wydziału Lekarskiego UJ CM. Aktualnie jest wykładowcą kursów specjalizacyjnych CMKP. W zakresie szkolenia specjalistycznego jest kierownikiem specjalizacji z ortopedii i traumatologii narządu ruchu 3 lekarzy rezydentów. Jest aktywnym członkiem

Polskiego Towarzystwa Stopy i Stawu Skokowego, w którym od roku 2019, to jest w trwającej aktualnie kadencji pełni funkcję członka Komitetu Naukowego.

W zakresie działalności organizacyjnej wykazał się głównie w inicjowaniu i przeprowadzaniu konferencji i szkoleń. Był głównym organizatorem, wykładowcą i instruktorem międzynarodowego szkolenia i konferencji Steps2Walk „Foot and Ankle minifellowship” które odbyło się w Krakowie w dniach 6-11.05.2019 i zainicjowało współpracę z Fundacją Steps2Walk a macierzysty Oddział Kliniczny dr Henryka Liszki został centrum szkoleniowym dla Polski i Europy Środkowo – Wschodniej. Był organizatorem i wykładowcą spotkania Brytyjskiego Towarzystwa Stopy i Stawu Skokowego poświęconego ustaleniu wytycznych leczenia, które odbyło się w Krakowie w dniach 27 – 29 września 2019 oraz 21 kursu szkoleniowego EFAS (European Foot and Ankle Society) w listopadzie 2019 roku w Krakowie. Na gruncie krajowym był głównym organizatorem i wykładowcą sympozjów interdyscyplinarnych poświęconych zagadnieniem związanym ze stopą i/lub stawem skokowym z udziałem gości zagranicznych których lista zamieszczona jest w wykazie osiągnięć. Aktualnie jest członkiem 7 polskich i międzynarodowych organizacji i towarzystw naukowych tj: Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego (PTOiTr), Polskiego Towarzystwa Stopy i Stawu Skokowego (PFAS), Europejskiego Towarzystwa Stopy i Stawu Skokowego (EFAS), Polskiego Towarzystwa Artroskopowego (PTA), Towarzystwa Chirurgii Małoinwazyjnej Stopy i Stawu Skokowego (GRACMIP – MIFAS), Polskiego Towarzystwa Anatomicznego i AO Trauma. Odbył 8 znaczących staży naukowo – szkoleniowych, których listę załącza, w tym pierwszy 2 miesięczny u wybitnego polskiego autorytetu z zakresu schorzeń stopy i stawu skokowego, profesora Marka Napiontka, który był niejako inspiracją do szczegółowego zainteresowania się uprawianą tematyką badań naukowych przez dr Liszkę.

4. Wniosek końcowy

Ogólna ocena osiągnięć naukowych dr **Henryka Liszki** w postępowaniu habilitacyjnym w zakresie spełnienia warunków określonych w ustawie „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2020 r. poz.85 ze zm.) **jest pozytywna.**

Osiągnięcie naukowe „**Innowacyjne metody korekcji deformacji koślawej palucha**” jest oparte o bardzo dobrze przygotowane metodologicznie prace naukowe dotyczące ważnego i trudnego zagadnienia leczenia operacyjnego deformacji często spotykanej, wymagającej podejmowania decyzji chirurgicznych w oparciu o udokumentowane badania naukowe i doświadczenia praktyczne. Z tego powodu opracowanie przez **Ocenianego** własnych modyfikacji technik operacyjnych leczenia tej deformacji w powiązaniu z przeanalizowaniem ich wyników odległych, w licznej grupie leczonych pacjentów, oraz opracowanie standardów zastosowania praktycznego jest z całą pewnością istotnym wkładem do aktualnej wiedzy dotyczącej tego schorzenia stopy.

W zakresie oceny istotnej aktywności naukowej **dr Henryka Liszki** łącznie ze współpracą naukową, w tym zagraniczną należy podkreślić bardzo istotne skoncentrowanie się na zagadnieniach dotyczących konkretnych patologii w obrębie stopy, podejmowanie kolejnych badań w różnych aspektach patologii tej okolicy ciała, w tym badań morfologicznych. Bardzo ważne jest pogłębianie własnej wiedzy w tym zakresie, tworzenie nowych projektów badawczych i uczestnictwo w programach naukowych zarówno krajowych, jak i zagranicznych.

Ogólna ocena dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego **dr Henryka Liszki** daje podstawy do stwierdzenia, że jest **On** dobrze wykształconym, młodym pracownikiem naukowym wykazującym się istotną aktywnością naukową, o bardzo dynamicznym rozwoju naukowym, łączącym bardzo umiejętnie badania podstawowe jak i praktyczne techniki operacyjne w swojej pracy naukowca i lekarza ortopedy. Prace naukowe **dr Henryka Liszki** cechuje wybitna znajomość przedmiotu badań, trafność doboru tematu i metodyki oraz umiejętność analizy zjawisk i syntezy poczynionych spostrzeżeń. Zaangażowanie **Ocenianego** w prace naukową także osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne pozwalają mi stwierdzić, że **dr Henryk Liszka** może niewątpliwie przyczynić się w poważnym stopniu do rozwoju wiedzy i

nauki w dziedzinie nauk medycznych, zwłaszcza w odniesieniu do zagadnień leczenia chorych z patologiami stopy, szczególnie w postaci koślawej deformacji palucha. Biorąc pod uwagę obiektywne wartości osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej uważam, że **dr Henryk Liszka** spełnia warunki określone w ustawie „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2020 r. poz.85 ze zm.) upoważniającej do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Mam zaszczyt przedstawić **Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauki Medyczne Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego** wniosek o dopuszczenie **dr Henryka Liszki** do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Prof. dr hab. n. med. **Sławomir Snela**

Kierownik Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Dzieci i Dorosłych
Klinicznego Szpitala Wojewódzkiego nr 2 w Rzeszowie